

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Lvcæ Pinelli Societatis Iesv, Theologi, Exercitia
Spiritualia Qvadragesima, De Sacrosancto Eucharistiæ
Sacramento**

Pinelli, Luca

Coloniae, 1608

III. Meditationes de quinque vulneribus Christi: Et alijs sanguinis
effusionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59691)

R. P.

LVCAE PINELLI

E SOCIETATE

IESV,

MEDITATIONES

DE QVINQVE VVL-

neribus Christi: Et alijs Sano

guinis effusioni-

bus.

QVAM VTILE
SIT CHRISTI VUL-
NERA CAETERAQUE

Dominicæ passionis Myste-
ria considerare, exemplis
aliquot demon-
stratur.

CAP. I.

Vod IESV Christo Domi-
no nostro grata & accepta
sit factorum vulnerum su-
orum, aliarumq; sanguinis
effusionum consideratio,
præterquam quod varijs &
eximijs beneficijs, quibus eos, qui horum
mysteriorum contemplationi se totos tra-
diderunt, decoravit, vti paulò post dicitur,
testatum fecit, hoc etiam argumento de-
monstrari potest. Quemadmodum is qui
fortiter decertavit, & è prælio victor excelsit,
naturaliter gaudet, cum ab alijs virtutè
& industriam suam in configendo, refecti
percipit; eodem modo Seruatori nostro
nihil gratius accidere potest, quam si nos
videat per sedulam meditationem, assiduo
mente reuoluerè, virtutem quam in passio-
nis

DE V. VVLNER. CHRISTI. 73.

nis suæ certamine ostendit, eò magis, quo victoria quam adeptus est, nostra potius est, quam ipsius. Præterea non potest ei non esse grauissimum, quod hac ratione gratum animum tantique beneficij memorem nos exhibere cernat.

Adde quod cum consideratio vulnerum Christi, sit animabus nostris maximè salutaris, fieri non potest, vt non valde acceptum sit ei exercitium hoc, propter ingens desiderium quo tenetur, profectus nostri. S. Bernardus de semetipso affirmat se ab ineunte conuersione sua, pro aceruo meritorum quæ sibi deesse sciebat, fasciculum sibi ex omnibus anxietatibus & amaritudinibus Domini sui collegisse, atque inter vbera sua collocasse, iuxta illud Cantici Canticorum: *Fasciculus myrrhe dilectus meus mihi, inter vbera mea commorabitur.* hoc est: Se statim in principio suæ conuersionis, Dominicam Passionem meditari cœpisse, & hac ratione ad eam quam adeptus fuit, perfectionem peruenisse. Ideoque exercitij huius utilitatem intelligens Monachos suos frequenter hortabatur, vt per ostium, hoc est per sanctissima manuum, pedum, ac lateris vulnera, ad Christum ingrederentur.

Sanctimonialis quædam, quæ S. Bernardi temporibus vixit: eodẽ Bernardo referẽte,

d

ad

ad Christi vulnera & passionem, tam piam
 gerebat affectionem, vt sapenumero ad
 Dominicę passionis honore ac memoria,
 supra cordis locū crucis signum digito pin-
 geret. DEVS autem aliquot annis post
 mortem ipsius declarauit, quā accepit illud
 fuerit hęc deuotio: inuentum eadē fuit
 corpus illius in sepulchro, profusū patre-
 tum & consumptū, sed digiti ille qui
 crucē formare cōsueuerat, integer & pectus
 est. Argentorati, quę ciuitas Germanię su-
 perioris est, fuit Religiosus quidam & familiaris
 S. Dominici, ita Dominicę Passionis medita-
 tioni addictus, vt post mortē ipsius inuen-
 ta fuerit, in osse pectoris quod coram pectus
 mū est, crux miraculose insculpta, cuius pes
 in acutum desinebat, in brachijs autem de-
 summitate lilia seu rosa calare erant,
 quo indicabatur eximia Religiosissimi pi-
 ritas. Ad miraculosam hanc crucem conuen-
 dam, plurimi ex remotis mundi partibus
 cōcurrerūt, inter quos fuit quidam, a quo hi-
 storia hęc scriptis consignata est, qui quatuor-
 draginta miliaria confect, vt huius prodigi-
 ij oculatus inspector esset.

In monte falcone, quę vrbis in vmbra
 sita est, corpus B. Clarę conditum
 in cuius corde, nostro etiam tempore, im-
 mia mysteria & insignimenta Domini-
 Passi-

DE VULNER. CHRISTI. 73

Passionis, insculpta cernuntur, fauore singulari, qui a DEO illi praestitus fuit, ad perpetuam memoriam deuotionis, qua sacra Christi passionem, quotidie recolere, & assidua consideratione secum tractare consueuerat.

Laurentius Surius, Cartusianus refert, de Comneniano, in vita ipsius, cum nullamquam iniurijs aut aduersitatibus periret, & a gentis statu deici potuisse, cuius causam cum aliquando rogatus fuisset, respondit: Se quando aliqua ingrederet aduersitas, in Christi vulneribus se abscondere, hoc est, mysterium aliquod Dominicae passionis tam diu secum mense, pertractare, quousque transisset aduersitas.

Cui responsioni S. Bernardus astipulatur, qui ex iisdem vulneribus martyres fortitudinem suam hausisse scribit. Dum enim a Tyrannis & carnificibus in manus torquebantur, animae illorum in consideratione ac meditatione vulnerum CHRISTI delitescant, ex iisque inuictum illud robur, ac vires humanis maiores hauriebant, quod nihil aliud erat quam sugere mel de pera, oleumq; de saxo durissimo.

Alphonus primus Portugallie Rex, a to-

to regno suo speciali edicto promulgato, sacra Christi vulnera singulari religione ac pietate coli voluit. Causa hæc fuit. Cum aliquando cum Mauris congressurus esset, illosque pluribus Regibus in auxilium vocatis, numero militum & robore longe superiores esse animaduertens, animo hæsitare cepit an cum illis manus confereret. Cumque dubius animi quid ageret non satis explicaret, apparuit ei Christus, sacris quinque vulnerum stigmatibus insignitus, quavis illo animo confirmatus, prælium cum dei hostibus iniit, illisque prostratis victor domum rediit. Inde factum est, ut Portugaleses in armis suis ad perpetuam memoriam, quinque vulnera gestant.

DE FRUCTIBVS QVI EX CON-

*sideratione vulnerum Christi
hauriuntur.*

CAP. II.

S. Bonaventura (neque id sine ratione) affirmat nullum esse in presenti vite exercitium, quod hominem ad altiorem perfectionis gradum sublimare valeat, quæ

meditationem & considerationem virtutum & exemplorum Christi: eorum precipue, quae in sacratissima passione sua nobis praesunt. Ratio est: quia exempla virtutum à Christo in peressione sua ostensa, potentissima sunt & perfectissima. Nullus enim unquam in mundo extitit, qui tam profunda humilitate, tam ardenti charitate, tam prompta & perfecta obedientia, tam constanti patientia praeditus fuit, quàm DEUS FILIUS. Haec autem virtutes pia mentis reflectione à nobis, consideratae & animo operatae, tres admirandos in nobis produciunt effectus. Primus est. Animos meditationum ad earundem virtutum amorem accendunt: ex hoc autem amore desiderium eas acquirendi, & infatigabile studium pro iisdem adipiscendis proficiscitur. Secundus est. Eadem virtutes fiunt illis armavallidissima, quibus se cōtra vanitates ac deceptiones fallacis huius mundi muniant ac tueantur. Qui enim ex vna parte considerant DEUM FILIUM in hac vita humilem, pauperem, obedientem & patientem extitisse: ex altera verò mundum hunc superbū, arrogantem, atque diuitiarum & honorum cupidissimum esse cernunt, facile sibi persuadent, mundum ex inanitate atq; mendacitate conflatum esse, suosque amato-

res decipere; quandoquidem illis, quæ
Christus æterna Patris sapientia, ideoque
falli non valens, elegit, contraria sedatur.
Ex virtutibus igitur Christi consideratis,
mundi contemptum animo concipiunt,
adeoque vitia illius medullitus deestantur
& fugiunt.

Tertius est. Virtutes illæ, attenta medi-
tatione pertractatas, animos meditantium
ad Christi amorem inflammant; vir-
tus enim tantæ fortitudinis est, ut etiam
in hostibus conspecta diligatur. Qui au-
tem Christum Dominum (vni patet) di-
ligunt, omnia extra ipsum facili negotio
aspernantur, uti experientia luce clarius
demonstrat. S. Bernardus ut nos ad medi-
tationem virtutum Christi induceret, affi-
mat eum hominem in adipiscendis vir-
tutibus frustraneo labore consumi, qui
alibi se illas inuenturum speret, quam in
Domino virtutum, id est, in C. H. B. S. T. O.,
qui est absolutissimum omnis
perfectionis exemplar, temperantiæ
regula, & illustre patientiæ vexil-
lum.

Ad imitandum vero diuinum hoc ex-
emplar, duo nobis necessaria sunt, quæ
DEVS Moysi ostendit, quando Exodi

cap. 25. sic ait: *Inspice* 3. & *fac secundum exemplar quod tibi in monte monstratum est.* Quae verba nobis etiam dicta sunt. Exemplarem quod nobis imitandum proponitur, est CHRISTVS, crucifixus in monte Calvariae. Hunc vt imitemur, primo necessarium est *inspicere*, id est considerare & meditari opera & virtutes quas CHRISTVS in passione sua exhibuit. Deinde *facere*, & operari quantum fieri potest, secundum CHRISTI virtutes, quemadmodum ipse apud Ioannem capit. 12. monet, *Exemplum*, inquit, *dedit vobis, ut quemadmodum ego feci, ita & vos faciatis.* Est & alius orationis mentis fructus, nimirum quod hominem ad DEUM & rerum caelestium amorem inflammet, vt S. Augustinus testatur super illis Psalmistae verbis, *Psalmus 3. In meditatione mea exardescet ignis.* Hoc autem verissimum esse, non difficulter probatur. *mihi, misericorditer*

Qui enim attentè secum expendit, quae DEVS sui causa fecit & quae CHRISTVS in vita & passione sua, vt nobis caelestia regna conquiret, toleravit; fieri non potest quin amore in DEVM inflammetur, & in CHRISTVM totus transformetur. Imo illa sola consideratio, quod

d 4 DEVS

DEVS prius nulla ad hoc impulsus
 necessitate dilexerit ad cor, quod etiam frigidissimum, inflammandum sufficit. Quid autem fiet si secum reuoluat, Christum DEI filium pro nobis ignominiosissimam mortem, cum tantis cruciatibus subire voluisse. Quis non totus amore flagret in contemplatione horum excessu diuinae caritatis? Quis diuina precepta & legem Christi, non ex amissim seruet & exequatur, quia horum impletio, est certum amoris in DEVM argumentum?

Et hanc reor potissimam esse causam, cur Demon totijs ac rationibus, rationem mentis impedire conetur, eique sese addicere volentibus, tam varias difficultates obijciat, vt animum abijciant, & eam omnino relinquunt. Videt enim per Meditationem, ad Creatoris sui amorem, homines inflammati. Videt illam esse certissimum ad perfectionis Christianae consecutionem medium: illa enim efficit vt vicia odio habeantur, virtutibus vero acquiescendis opera impendatur. Ideoq; saluti & perfectioni nostrae inuidens, omnem lapidem mouet, vt eam impediatur, aut si possit, omnino ab hominum mentibus tollat. Eodem artificio vitur in Confessione: qua cum apprimè necessaria sit omnibus in peccato mortali

DE V. VVLNER. CHRISTI. 81

mortalibus existentibus, nihilominus peccato-
rum eam adeo difficilem & verecundam
esse persuadet, vt sapienter eam vel om-
nino deserat, vel certe non recte instituat.
Sed qui hac ratione ab inimico se circum-
uenti patiuntur, nimis angusti animi sunt;
Itaque seruo rem ipsam experientur, in-
ueniunt vtique nec confessionem, nec ora-
tionem mentis difficilem esse homini ad
vencendum prompto & deliberato.

DE HODIE, SEQUENTES
*meditationes cum fructu insti-
tuendi.*

CAP. III.

¶ Nus est hoc loco præsупponere ali-
quid, quod vero verius esse nemo in-
hietas ibi: nimirum: Eum qui in oratione
mentis contentus est solum Dominice pas-
sionis mysteria considerare, & intellectu
tantum circa quinque Christi vulnera, vel
alia passionis & mortis eius puncta ratio-
cinari, fructum perfectum, inde non perci-
pere: quamuis magnum ex ijs gustum &
consolationem hauriat, hoc enim aliud
nihil est, quam mensam varijs & exquisitis
d s epulis

epulis refectam aspicere, nec quicquam eorum quæ in ea sunt ori adiuuere atque manducare.

Finis enim meditationis est, vitam componere, & virtutes acquirere: quod non fit nuda Dominice passionis, aut mysteriorum eius particularium consideratione. Necessarium est igitur post mysterij considerationem, quod est veluti fundamentum, fructus venire ad opus, & ad aliquem affectum voluntatis. Et hoc est quod DEVS Moysi (vbi supra dictum est) ait: *Inspice & fac*. Idem significare voluit CHRISTVS quando in persona sponsi, Canticorum primo animam nostram sic alloquitur: *Pone me vt signaculum super cor tuum.* Ecce considerationem vt *signaculum super brachium tuum*: Ecce operationem quæ per brachia significatur. Quare cui sola mysteriorum Dominice passionis meditatio sufficit, hicque hæret: similis est ei, qui fundamentum alicuius adificij iacet, ibique subsistit: sicut autem evidens & clarum est, nihil hunc ex iacti fundamento utilitatis vnquam percepturum, nisi muros erigat, tectumque superinducat, ita ille qui post meditationem, ea non vsitur ad benè agendum pro salute anime suæ.

luz, nunquam debitum ex ea fructum percipiet.

Sacri Doctores de hac materia tractantes, aiunt septem esse affectus, ad quos voluntas in vulnerum passionis CHRIS-
 TIANE meditatione commoueri possit.

Primus est, *Compassio*, qua quis eius, qui ad ueritatem aliquam sustinet, commiseratione tangitur, adeoque animo ac uoluntate ad ueritatem siue dolorem patientis in seipsum transfert, & quodammodo illius doloris participem se facit. Hic affectus compassionis non modo gratus est patienti, sed etiam aliqua ratione alterius dolorem mitigat & tolerabiliorem reddit: quemadmodum è contrario, fatidum quod quis ex aliorum derisionibus percipit, eandem aggrauat. Qui Dominice Passionis mysteria considerando ita Christo compatitur, præterquam quod gratum ei præstet obsequium, non est sine remuneratione, iuxta illud Apostoli ad Romanos, ca. 8. *Si tamen compatimur, ut & con-*

gloriamur.
 Ad exhibendam Christo hanc compassionem duo proderunt: Primum est: considerare personæ CHRISTI patien-

tis conditionem, Alterum tormentorum
 qua passus est acerbitatem secum expen-
 dere.

Secundus affectus est. *Compunctio sine dolore
 de peccatis.* Hic affectus prouenit, conside-
 rando Christum Dei filium pro peccatis
 nostris inmania que in passione sua pertu-
 lit, tormenta sustinuisse, speciatim tormen-
 tum illud, quod animo tecum petraetas,
 siue sit flagellatio, siue coronatio, siue al-
 liud quodlibet mysterium. Ad assequendam
 hanc compunctionem & dolorem de pec-
 catis cogita malitiam peccati tantam esse
 ut necessarium fuerit Deo filium mor-
 tem subire, quo illud expiaret, atque dele-
 ret.

Tertius affectus est. *Gratiarum actio.* Qui
 proficiscitur ex beneficiorum quibus ipse
 Christi passionem ornati & cumulatissimi
 consideratione: hanc autem gratiarum
 actio non tantum in verbis, sed etiam &
 quidem praeipue, in operibus consistere
 debet. Ad hunc affectum excitandum pro-
 derit secum reuolueri, per Christi passio-
 nem & scaturigo est, liberatos & gratia diui-
 na, qua omnis boni fons & initium est, non
 cupletatos fuisse. Quod vero Dominus Ma-
 iestatis, tantum beneficium, tantis labori-
 bus

DE VULNERE CHRISTI. 85

bus & cruciatibus emptum, nobis abiectif-
simis creaturis gratis imperauerit, obstu-
pescendum est, adeoque si ingrati extiteri-
mus, omni supplicio dignum.

Quartus affectus est. *Spes eterne salutis*,
quæ in nobis ex effectuum Dominicæ pas-
sionis consideratione gignitur. Si enim ad
consequendam beatitudinem necessaria
nobis est munditia cordis, habemus in ea
Christi sanguinem ex sacris eius vulneri-
bus profluentem, atque animarum nostra-
rum maculas abluentem. Si terret nos exa-
minis, quod supremus viuorum ac mor-
tuorum iudex de cunctis actionibus & co-
gitationibus nostris instituet, seueritas: ha-
bemus in ea satisfactionem superfluentem,
& merita passionis immanis valoris ac pre-
mi. Habemus præterea illum Iudicem, qui
advocatus & Redemptor noster fuit, quiq;
vobis saluaret sanguinem & vitam suam
nobis donauit. Si denique exanimat nos
debilitas nostra, quod videlicet ex nobis ip-
sis nec habeamus nec possimus, quicquam:
animat nos è contrario passio Christi, quia
omnia quæ in ea Christus pro meritis est
nobis sunt, adeoque ex illius sacra passio-
ne nostra spes erigitur.

Quintus affectus est. *Admiratio*. Quæ in
Christi Saluatoris Passione consideranda est
ingens

ingens est, ut etiam hominem pro stupore,
extra se rapiat. Quis enim vaquam sperare
potuisset, quod Dominus gl'ria & torus
vniuersi creator, pro illis a quibus offensus
erat, inmanissima tormenta subiret. Hinc
nascitur in animis hominum tanta dilec-
tionis stupor, & tanta patientia admira-
tio: Et ad semetipsos postea sese reflecten-
tes, admirantur exiguam suam patientiam
& remissum desiderium pro Christo, qui
talia pro ipsis passus est, aliquid patien-
di.

Sextus affectus est. *Amor Dei*, ad quem
mouetur voluntas nostra ex consideratione
ne omnium & singulorum mysteriorum
Dominicæ Passionis, quandoquidem in
ea immensum amorem suum erga nos præ-
cipue demonstrauit. Et quis non diligit
eum, qui ut nos locupleret egenus factus
est? qui ut nobis vitam impertire, mortem op-
petere voluit? Si maxime dilectionis indi-
cium est mori pro amicis, quante est mor-
tem subire pro inimicis? Hoc solum suf-
ficat ad conterenda & emollienda etiam
adamantina corda, & inflammandas et-
iam frigidissimas voluntates ad *Dei* amor-
nem.

Septimus & postremus affectus est *terro-
ris*. Considerate enim intellectu, admirandas
quas

quas Christus in passione sua ostendit virtutes, voluntas ad eandem quo ad fieri potest, imitandas excitatur, si tamen homini iam insit desiderium Christianæ perfectionis adipiscendæ: in qua, quia Christus eandem perfectionis Magister & exemplar est, tantò erit absolutior, quantò fuerit Christo similior: tantoque erit Christo similior, quantò eidem in virtutibus fuerit conformior, quantoque accuratius se ad illius exemplum per omnia composuerit.

Virgutes autè quæ à CHRISTO in passione sua exhibitæ fuerunt, atque à nobis imitandæ, sunt hæc.

Prima est *Humilitas*, quæ in CHRISTO fuit profundissima, quia cum esset Rex gloriæ, non erubuit ludibrijs & contumelijs onerari, Barrabæ latroni posthaberi, atque inter duos latrones medius, tanquam facinorosissimus eorum, crucifigi.

Secunda est *Charitas*, quæ in Christo fuit ardentissima, pro inimicis enim suis passus est & pro crucifixoribus suis intercessit: & ut vno verbo dicam, talis fuit charitas ipsius, ut neminem vnquam inimicum habuille animaduersus fuerit.

Tertia.

Tertia est, *Obedientia*; quæ in Christo præcipua & exactissima fuit; quia non modo Patri, sed etiam tormentibus suis obedientissimus extitit.

Quarta est, *Patientia*; quæ tamen facta in Christo ut inmania illa tormenta quæ per tulit, tam placide & æquanimiter sustulerit, quasi nullum ex ijs hausset dolorem, quem tamen maximum, cum propter simpliciorum gravitatem, tum propter complexionis teneritudinem sensit.

Quinta est, *Mansuetudo*; quam Christus in eo demonstravit, quod tot iniurijs affectus, tot etiam supplicijs iniuste tortus, nullum unquam iracundiæ, indignationis, aut impatientiæ signum dedit, nec vel verbo iniuriam fieri questus est.

Sexta est, *Liberalitas*; quæ ex eo patet, quod pro nobis vestes, famam, sanguinem, & vitam suam donavit.

Septima est, *Mundi contemptus*; Quandoquidem in passione sua ea quæ mundus fugit, ut sunt irrisiones, cruciatus, opprobria complexus est: ea vero quæ mundus amplectatur, ut sunt honores & vitæ commoda, fugit.

Octava est, *Perseverantia*; quia in cruce usque ad mortem perstitit, imò & post mortem lancea latus suum transfodiri voluit.

In meditatione igitur quisque aduertet, ad quem potissimum ex his affectibus mouetur & trahatur, eique se totum tradat. De præterea operam, vt eo die aliquos illius virtutis, quæ in meditatione imitandam esse didicit, actus exerceat: quia ex frequentibus actibus, virtutes acquiruntur.

MEDITATIO

De vulneribus manuum Christi
Seruatoris.

PRÆSENTIA MEDITATIONIS.

CONTEMPLARE anima mea facere Domini tui manus, quæ tam admiranda salutis tuæ constituendæ causa operata fuerunt, modo ferreis clavis immantèr transfollas, & cruentatas, idque

induntaxat gratia. Veruntamen noli putare, quod aspectus clavis Cruci affixæ pro utilitate tua operari desierint. Quia unicuiusque manus vulnus factum est os, & sanguis ex eo profluens, factus est lingua, clara voce à Patre misericordiam & veniam tibi postulans.

CONSIDERA ingentes & luctuosas deiectiones, quas Seruator tuus passus est, quando

quando manus eius duris clavis & malle-
orum, transuerberatae fuerant, scum illae
partes admodum tenerae, delicatae atq; sen-
sibiles sint.

4. CONTEMPLARE quomodo pa-
tientissimus IESVS non modo contra
crucifixores suos, sed nec contra ludos,
necis suae auctores excanduit, sed illos apud
Patrem suum excusauit, illum que, vt scele-
ris huius maximi veniam ipsis tribueret,
rogauit.

5. INTVERE ingens illud tormen-
tum quod Christus sensit, quando Crucem
inuerterunt, vt clauorum per lignum cru-
cis transactorum, acies reuerberarent, qui
quoniam crassi & informes erant, maxima
vi ad reuerberationem egebant, & vnde fa-
ctum est; vt non tantum manus sed etiam
totum corpus illius vehementer afflictum
& quassatum fuerit.

6. CONTEMPLARE anima mea,
quomodo consummata manuum trans-
fixione, propterea tamen tristitia Christi
deliquia finem non sumpserint. Quanto e-
nim diuuus in cruce pendebat, tanto vul-
nere manuum ex mole corporis magis
amplificabantur, tantoque maior ex illis
copia sanguinis profluebat, maioremque
Christo dolorem ad ferebant.

7. RE VOLVIT anima mea, quod non sine mysterio Saluator mundi brachia sua in cruce ad eum modum extendi voluerit: ut nimirum te ad amorosum amplexum inuitaret, atque intra pectus suum, pretioso sanguine suo prius ablutam & purificatam collocaret.

COLLOQVIVM I.

O Domine nonne sunt hæ manus illæ, quæ quicquid in cælo & terra boni, quicquid speciosi continetur, creant? Quid sceleris consciuerunt, quod illas ita modo fauciatas & clavis foratas conspiciam? si nostra pomum vetitum carpendo peccarunt, cur tuæ sceleris huius pœnas luunt? Amor est, qui facit ut exolvas quæ non rapuisti, O anima mea, quid de manibus nostris fiet, quâdo ab eis in die iudicij ratio repetetur?

DEVS contulit nobis manus ad benè agendum, & pro defensione honoris ipsius præliandum, nam hunc in finem, docet manus nostras ad prælium, & digitos nostros ad bellum. Sed heu! nos eas ad manus ipsius

Cruca

Cruci affigēdas, adhibuimus. O pie Iesus, quam bonus, quam amotus es. Dam nos sceleribus nostris manus tuas confingeremus, tu in mensa crucis. Patri pretium redemptionis nostrae annuerebas. Non enim auro Domine, non argento, sed pretioso sanguine tuo redempti sumus. Hic sanguis est pretium & redemptio nostra, qui quoniam pretiosissimus & immensi valoris est, à diuina iustitia refutari nequit. O Pater aeternae, ne requiras unquam de manibus Iudaeorum sanguinem filij tui, ecce enim Christus in manibus suis habet, ubique offert pro nobis, proque peccatorum nostrorum expiatione, litrum redemptionis nostrae.

COLLOQUIVM. II.

ASPICE anima mea quomodo manibus Seruatoris tui in ligno crucis arborem myrrham distillent, ut ab omni corruptione seruentur illa sam. Anima uerte myrrham hanc, quae de sacris habet uulneribus profluit, esse distillatam. Christus enim amore nostri, retinuit sibi omne fastidium & omnem amaritudinem illius, ut nos dulcem & suauem, eius fructum gustaremus. Ille agit poenitentiam, & merita

vero

vero nostra sunt: innoxia manus ipsius pe-
 nas luunt, quas sceleratae manus nostrae
 meruerant: O charitatem sine vlla spe utili-
 tatis. Inuere adhuc quod in manibus Le-
 uae scriptum sit, AMOR. Vis nosse quis
 scriptor fuerit? Amor. Quae penna? Clauis.
 Quod sacramentum? Sanguis. Quae mensa?
 Sepulchrum. Quae charta? ytriusque manus vola-
 que. Quo nihil aliud innuitur, quam Amorem
 manus Christi Domini tui ligasse, ne vltio-
 nem de peccatis tuis sumerent. Amor in
 illis vinctos produxit sanguinis riuos, qui-
 bus maculam tuarum maculae abluerentur,
 innocentes redderentur, quibus etiam
 mundaretur; quia ytrunque
 necessarium est, vt possis ascendere in mon-
 tem Domini & stare in loco sancto eius.
 Eia anima mea, ascendamus in montem
 Caluariae: non cernis quod Christus libera-
 tor esset instar boni aucupis, erigat bra-
 chia, nobisque cibum in manibus suis ostē-
 dit, vt nos tanquam aues domesticae ad
 ipsum conuolemus, in sacris eius vulneri-
 bus quiescamus, & pretioso sanguine illius
 nutriamur. Aduolemus igitur, & non me-
 tuamus quod clauorum acies nos saucia-
 turae sint: per lignum enim crucis vsque ad
 auresam partem transierunt.

ORATIO

ORATIO.

Amorosissime IESU, qui ut nobis vi-
 ctoriam contra inimicos nostros ob-
 tineres, manus in ligno crucis ere-
 xisti, quæ non ab hominibus uti Moysi, sed
 à clavis sustentata fuerunt. Te obsecro per
 dolorem quem in earum conluatione
 sensisti, & per pretiosum sanguinem, qui e
 manibus tuis, profluxit, da mihi gratiam
 & fortitudinem aduersus passionem meam
 fortiter & constanter pugnandi, deq; ipso
 triumphandi. Recordare Domine, quod
 me, ut caelesti regno fuerer, manus tuæ cre-
 auerint; sed nisi fiat manus tua ut saluet
 me, facile salutis meæ iacturam patiar.
 & ligatis manibus & pedibus in gehem-
 nam ignis æterni projiciar. Pone igitur
 dexteram tuam super me, sic enim de
 victoria securus ero, etiam si cuius-
 uis manus pugnet contra
 me. Amen.

MEDITATIO

De vulneribus pedum Christi.

PUNCTA MEDITATIONIS.

CONTEMPLARE anima mea, & simul adora pedes CHRISTI seruatoris tui, qui hucusque pro tui amoris laborauerunt & fatigati sunt; & nunc transfodiuntur & cruentantur, pro abolendis peccatis tuis, & sanandis vulneribus tuis.

ASPECE anima mea, quomodo hi sanctissimi pedes suppedaneo Crucis innitantur, non ut aliquam ex eo requiem & consolationem accipiant, ad quem usum scabellum inuenta sunt; sed ut acerbius ex duris clavis, quibus transfixi sunt, torqueantur.

CONSIDERA IESUM sceleratissimis etiam hominibus inhumanius tractatum fuisse. Multi enim latrones & homicidæ compedibus inclusi & vincti fuerunt, sed sine sanguinis effusione. Saluator autē

non ita, sed pedes eius crudeliter transfossi
& ad crucis compedem conclauati fuerunt.

4. **REVOLVE** tecum, quam ingens fuerit amor Christi, qui ut pedes nostros dirigeret in viam pacis, pedes suos asperis clavis transuerberari voluit, ut hac ratione pedum nostrorum excessus lucret atque expiaret.

5. **CONTEMPLARE** anima mea, quod Christus cum adhuc liber esset, nudis pedibus tæ utilitatis causa, multa itinera confecerit: modo autem eos amplius mouere non valens, quia cruci affixi sunt, per exiguum illum sanguinem, qui in illis reperiebatur, asperi clavi lanceola sauciatus, donat.

6. **CONSIDERA**, quam acerbus dolor fuit, quem Christus ex pedum suorum ad crucem conclauatione sensit: cum enim partes illæ ossibus & nervis refertæ sint, necessarium fuit, ut caro eorum quassaretur, nervi distenderentur & loco mouerentur, ossa denique romperentur, quo clavis penetrare posset.

7. **REVOLVE** tecum quantus cruciatus Christo fuit, quod clavis pedum ipsius, magna ex parte totius corporis molem sustineret, quæ paulatim descendens, vulnus ipsum

ipsum maius reddebat, & acerbiorera
Christo dolorem adferebat.

COLLOQVIUM. I.

Quid sibi vult, Saluator mi, ferrum
hoc quo pedes tuos transfossos con-
spicit? Nunquid o iudæi, Christum fugam
meditari, aut sine cruce ambulare velle pu-
tatis, quod pedes eius cruci affixistis? Non
erat hoc merendum, quia spontanea vo-
luntate sua iam inde, à primis incunabilis
participit, certus nunquam Crucem dese-
rere, Mancipijs ijsque non omnibus, sed
fugitiuis duntaxat pedes ferro constrin-
guntur, ne fugam capessant.

Cuius autem tu Domine mancipium es?
Quis tam duros pedibus tuis compedes in-
iecit? Si Deus Pater de coelis te misit, vt
nos à Dæmonis seruitute vindicares, quo-
modo mancipium es? Si, iudæis in hortum
Gethsemani irruentibus, vt te caperent,
obuiam illis iuisti, teque vincendum obtu-
disti, quomodo fugitiuus es: heu! video cru-
delem Synagogam, immitius te tractasse,
quam mancipia tractantur: illorum enim
pedibus compedes ferre sine pedum sau-
stione aut sanguinis effusione circum-
ponuntur: Synagoga vero, vt tibi acerbio-

rem subministraret dolorem, pedes tuos ferro aprauit, & vulnus iuxta clauum crassitiam tibi infixit. Sed tu amorose Domine, omnia ad nostrum bonum conuertisti, quanto enim maior sanguinis copia ex his sacris vulneribus tuis profluxit, & quanto maiorem in pedum tuorum transfixione, dolorem & defectiōnem sustulisti, tanto maius est meritum tuum. Nos Domine sumus mancipia & serui peccati nostris pedibus ferrum & compedes conueniunt, non tuis, qui nunquam scelus aliud quod consciuisti, *nec offendisti ad lapidem pedum tuum.*

COLLOQUIVM II.

GRatias tibi immortales o Christe, confero, quod ligari voluisti ut me ad vinculis absolueres, sed nosti, quod *ibi spiritus Domini tibi libertas.* Impartire ergo mihi spiritum hunc, ut liberatus à seruitute corruptionis, transeam in libertatem filiorum DEI.

Quis det oculis meis fontem lachrymarum, ut sacra vulnera pedum Liberatoris mei fletibus abluam? Quis tribuat mihi unguentum ut eos perungam? O S. Magdalena, quæ recte intelligebas quanti

DE V. VULNER. CHRISTI. 99

Interflet his sanctis pedibus semper assidere: quæ noueras etiam quantæ consolationis esset eos osculari, & lachrymis irrigare: instrue me quomodo illud agere debeam, ut cor meum conteratur & emolliatur; atque oculi mei lachrymas tam vberes profundant, ut vulnera pedum Christi abluant: & ex sanguine illius lachrymis meis permixto, tale fiat unguentum, quod sanet vulnera animæ meæ. O sacer clauus, quando quidem truculenti illi satellites, nulla Christi commiseratione tanguntur, tu saltem compatere illi, & scito pedes hos, quos cruci conclauatos tenes, pedes esse Domini tui, qui tibi duritiam & esse dedit, quo non ad ipsius perniciem, sed obsequium vtereris. Quoniam ergo non distitisti potius in mille partes, quam quod pedes factoris tui transfoderes; modo saltem igne charitatis eius emollitas, noli esse durus in iisdem pedibus sustentandis.

ORATIO.

Benignissime IESV, per summum illum
dolorum, quem passus es in sacris pedi-
bus tuis: & per pretiosum illum sanguinem,
quem ex eorundem pedum vulneribus pro-
fundisti, te rogo, ignosce mihi omnes erro-
res, quos in sequendis fallacis huius mun-
di semitis commisisti: in quibus erravi sicut
ovis quæ perijt. Sed tu misericordissime
Domine qui de cælis descendisti, ut quæ-
res ovem in deserto perditam, quære ter-
uum tuum: Et ne deinceps errarem, sed in
via mandatorum tuorum perseverem, sit
lucerna pedibus meis verbum tuum &
lumen semitis meis. Recordare Servator
mi, quia homo factus es, non tantum ut me
redimeres à servitute peccati, sed etiam
ut esses mihi dux in hac peregrinatione.
Fac igitur Domine, ut ita te sequar, ut in
exitu animæ meæ tibi gratus agens dice-
re possim: Dominus direxit gressus
meos, & tenebræ me non
comprehenderunt.

Amen.

MEDI

MEDITATIO

De transfusione sacri lateris
Christi.

PUNCTA MEDITATIONIS.

1. CONTEMPLARE anima mea, lac-
team qua Christus tui amore con-
fusus fuit, quæ tam profundum sacro la-
teri eius vulnus infixit, vt ad cor vsque pe-
netrauerit. Vnde sacræ literæ non aiunt,
militem lancea latus Christi vulnerasse sed
vt indicaret vulnus quod lancea
infixum fuit, valdè patulum & amplum
excisum.

2. CONSIDERA charitatem Christi
flagrantissimam, cui non fatis fuit dum vi-
ueret in omnibus membris suis cruciatum
fuisse, verum etiam post mortem cor suum
lancea transfigi voluit, vt sanguinem resi-
duum in eo latentem nobis impertire-
tur.

3. EXPENDE tecum inextinguibile
odium Iudæorum, quo Christum prose-
quebantur, quia non contenti viuentem
omnibus supplicijs excarnificasse, atque
contra fas & æquum neci dedisse, post mor-

tem etiam latus eius immaniter lancea
transuerberare voluerunt.

4. **INTVERE** quomodo ex facto
hoc vulnere statim seaturierit sanguis & a-
qua, ardenti amoris igne permixta: vt
videlicet homo aqua mudatus & sanguine
roboratus, amorosum Christi Seruatoris
pectus, ad salutem adipiscendam ingrede-
retur.

5. **CONSIDERA** sacrum huius la-
teris vulnus, esse ianuam illius thalamus, in
quo nuptiæ inter DEVM & Animam ce-
lebrantur, quarum sponsalium Amor est
paranymphus.

6. **CONTRA** Christum quidem lancea
huius per latus adacta dolorem non sen-
sisse, eò quod vita functus esset: sed B. Virgi-
nem MARIAM matrem eius, quæ sub
cruce stabat, summum ex eo dolorem hau-
sisse, quia enim Christum ardentissime di-
ligebat, supplicia quoque illius sua esse re-
putabat.

7. **CONTEMPIARE** anima mea,
qualis fuerit dolor matris Matri, quando
vidit lanceam in nudum pectus dilectissi-
mi filij sui vibrari. Quas defectiões & an-
gones senserit, quando eam tam valde
lateri eius insigi conspexit, vt tota Crux
contremisceret. Quantas denique angus-
tias,

gustias, perpeffa fuerit, quādo lanceā in pe-
ctus filij tranſiſſe, & ad cor vſq; penetratſe
intuita eſt.

COLLOQVIVM. I.

EXiſtimabam Domine, mortem ſuppli-
ciji tuiſi finem attuliſſe. Rebar Iudæo-
rum odiū (te neci tradito & iſiſi ſaturis)
reſtitutum fuiſſe, & tempeſtates omnes cō-
quieſciſſe. Cæterum non eſt ita: cerno enim
ſacrum corpus tuum etiam poſt mortem
vulnerari.

Fierine poteſt, hominiſi alicuiuſi
ferocitate tantam eſſe, vt ne mortuiſi
quidem pareat? Dic mihi, crudeliſi miles
quid ſceleris in te admifiſi Redemptor me-
uſi, vt latus eiſi lancea tranſuerberes atque
cor eiſi ſaucies? Si cor hoc aduerſum te, vel
aduerſum Iudæoſi immitte, durum & inhu-
manum extitiſſet, aliqua forſitan cauſa ti-
bi ſuppeteret in I E S U M. deſæuiendi, &
crudelitatem tuam explendi: ſed cum è
contrario ſemper fuerit cor compaſſiuum,
cor amoroſum, cor Patris, cur illud cru-
delem in modum lancea tranſfigiſi? Vide
an non ſit cor illiuſi amore flagrantiffi-
mum, quod vulneratum ſanguinē & aquā

featurit, ut vulneri, quo illud feriendo, animam tuam sauciaueras, medelam faceret: nemo enim alium vulnerat, nisi prius animam suam lethali vulnere sauciet. O Domine quam ingens est potestas, Principibus tenebrarum collata, qui nefando ausu corpus tuum flagris concisum, vulneribus innumeris saucium, & anima iam destitutum, lancea etiam ferire audent. Rectè illud Prophetæ de te usurpare potuisti: *Super dolorem vulnerum meorum addiderunt.* Psal. 68.

COLLOQUIVM. II.

Vis nosce anima mea causam, cur Saluator noster corpus suum etiam post mortem lancea configi voluerit: Ut tibi mirum daret intelligere, se per mortem nondum amare desisse, ideoque rectè & confidenter affirmare possumus, Christum non modò viventem nos amasse, verum etiam mortuum. Vis præterea scire quam efficax sit hoc vulnus, vel ut rectius dicam, hæc amoris fornax, in pectore Saluatoris nostri succensa? Dicat illud S. Thomas Apostolus, qui infidelitatis frigore correptus, cum ad Christum accessisset, manumque suam vulneri lateris Christi, hoc est, diuinae

diuinæ fornacis huius ostiolo admouisset, tam ardentem repente diuini amoris flammam in pectore suo sensit, vt pedibus Seruatoris aduolutus exclamauerit. *Dominus meus & DEVS meus.* Ioan. 20. Quid autem fieri Anima mea si tota quanta es, in amorosam hanc fornacem ingressa fueris? Quid, si in ea usque ad infelicitis huius exilij finem inhabitaueris? Certo scio, quod beatissimam te reputans, dictura esses cum Propheta Psal. 134. *Hæc requies mea in seculum seculi, hic habitabo quoniam elegi eam.*

Cæterum, que bone IESU, est aqua hæc, quam ex vulnere lateris tui fluere conspicio? Hei Domine, videtur mihi esse aqua lachrymarum. Cum Lazarum quatruiduanum à mortuis resuscitare (Ioan. 11.) velles, in fletum prorupisti, ex illo autem fletu Iudæi amorem, quo Lazarum complectebaris, collegerunt.

Hæc igitur aqua, sunt amorosæ illæ lachrymæ, quas in amoris quo nos prosequeris argumentum effusus eras, quæ cum ab oculis, qui iam clausi erant effluere non valerent, à corde & lateris tui vulnere promanarunt. Eia anima mea, ingredere confidenter amorosum Christi pectus, quod tibi ostium amor aperuit: ingredere secura, in eo enim reperies turrim fortissimam, & qua

qua cum hostibus tuis felicissimè certare
atque depugnare poteris.

ORATIO.

Benignissime IESU per sacri lateris tui
vulnus, & per pretiosum illū sanguinē
& aquam, qua ex eo profluxerunt, te oro,
vt sagitta amoris tui saucies cor meum, vt
quemadmodū desiderat ceruus ad fon-
tes aquarum, ita desideret anima mea ad
te fontē viuū. Psal. 43. Nosti, quē admodū
ipse testatus est, omnia scelera nostra de
corde procedere: inflamma ergo & succē-
de cor meum igne caelesti, vt improba hac
radix, tota tui amoris igne consumatur.
Sed, heu, cor meum adeo durum est, vt nec
comburī, nec sauciari, valeat. Te igitur
Domine obsecro trahē illud ad pectoris tui
fornacem, vtī S. Thomam Apostolum at-
traxisti, vt emollitus cum Propheta dicere
valeam: Psal. 21. factum est cor meum
tanquam cera liquefctens. Quod si propter
duritiem suam liquefactum non fuerit,
da mihi Domine cor carneum, & aufer a
me cor hoc lapideum, quia per Prophetā
tuum (Ezech. 11.) olim istud te facturum
pro-

promissisti, & ego illud flagito, vt cor meū
& caro mea exultent in Deū viuū. Amē.

MEDITATIO

*De sanguinis in Circumcisione Christi
effusione.*

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. **C**ONTEMPLARE Anima mea
quomodo Christus octauo post na-
talem suam diē, circumcisa carne sua in-
nocentissima sanguinem fundere, & ea
quæ ad Redemptoris officium spectabant
inchoare, hoc est, pro nobis pati, & illius
sanguinis quem in monte Caluarie nostre
redemptionis causa profusus erat, pignus
nobis dare cœperit.

2. **C**ONSIDERA acerbissimum do-
lorem, quem tenellus hic puer ex circum-
cisione sua persensit: nam in ea sæpenume-
ro infantes præ dolore spiritū exhalabant.
Cogita quantò hic dolor in Christo inten-
sior fuerit, qui supra omnes tenerrimæ cõ-
plexionis extitit, & nihilominus instar cæ-
terorum circumcisis est.

3. **E**XPENDE tecū Anima mea, ingētē
huius pueruli erga nos amorem, qui tantus
fuit,

fuit, vt etiã in hac tenera etate, maiorē no-
strorum commodorum, quam suorum do-
lorum rationem habuerit.

4. **CONSIDERA** singularem obedi-
entiam quam Christus in hoc mysterio cir-
cumcisionis exhibuit : quamuis enim cir-
cumcisione non egeret, vt tamen legi ob-
temperaret, nulla nec doloris ex vulnere,
nec verecundiæ propter ligamen habita-
tione, circumcidi voluit.

5. **CONTEMPLARE** Anima mea,
profundissimam filij DEI humilitatem,
qui per incarnationem suam, dum homi-
nis naturam sibi copulauit, minor Ange-
lis: per circumcisionem vero dum peccatoris
speciem & formam assumpsit, minor ho-
minibus effectus est. Peccatoris enim spe-
ciem assumere nihil aliud est, quam abie-
ctissimum in vniuerso mundo se esse de-
monstrare.

6. **REVOLVE** animo, quam tenere
Christus dilectissimæ matri suæ compallus
fuerit: cum enim illa lachrymaretur, quod
charissimum filium suum vulnerari & san-
guinem fundere conspiceret, non potuit
non magnam filius ex eo dolorem hauri-
re.

7. **CONTEMPLARE** quomodo
Christus in circumcisione sua vberes la-
chrymar

chrymas fuderit, non modo propter dolo-
rem inflictæ vulneris, sed etiam propter
peccatorum nostrorum, exiguique fractus
quem ex sanguine ab ipso fuso percepturi
eramur, recogitationem.

COLLOQUIVM I.

O Sancte Puer ad eone tempestiuè san-
guinem tuum fundis? Nonne melius
fuisset differre hanc sanguinis effusionem,
in adultam ætatem, quando & maior san-
guinis copia, & vires maiores tibi suppete-
rent, ad tolerandam cultri lapidei incisio-
nem & circumcisionis dolorem? Sed ar-
dentissimus amor tuus, quo nos comple-
tebaris erat moræ impatiens, qui hoc pati
non potuit. Quin potius voluit ut statim ac
in lucem editus fuisses, per portam obedi-
entiæ legem obseruando ingredereris, quo
salutem nobis conferres: quandoquidem
primus Adam, ingrediens per portam ino-
bedientiæ, causa fuit totius ruinæ nostræ.
O Domine quantū indies augmentū sumit
amor tuus? Octauo abhinc die in præsepila-
chrymas pro nobis sparsisti, & hodie san-
guinem fundis, atque hoc quasi arrhabone
dato, polliceris te multo plus sanguinis
in horto sub flagellis, sub spinis; in cruce
deni-

110 MEDITATIONES.

denique profusurum. Magno tibi constabit humani generis redemptio. O MARIA cur innocētem filium circumcissionis causa in templum defers; An times, ne, si circumciscus non fuerit, pereat anima eius de populo suo? (Gen. 17.) Noueras utique non egerere illum circumcissione, nec periculū esse, ne a Patre non agnosceretur, si circumciscus non foret. Si ergo Domine, tali remedio non indigebas cur sanguine fuso circumcisci te pateris? Verum agnosco te illud agere, ut nobis peccato infectis & laucis, medelam faceres. Pro sanitate namq; membrorum, caput sepe cauterizatur, & pro filij curatione, matri nutrienti non raro medicina prabetur. Agnosco etiam te per circumcissionem ostendere, quod descendas ex semine Abraham, cui Circumcisio collata, & Messias promissus fuit. Agnosco insuper te hac circumcissione, legem tãquam à DEO latam approbare, ac simul quod nõ ad legem abolendam sed perficiendam ueneris, demonstrare. Denique eadem circumcissione declaras te esse verū hominē: & nomine Iesus, quod in ea tibi impositum fuit, verū Deū salutē conferentē. Verissima sunt hæc Domine, sed nimium carè tibi constant.

COLLOQVIUM II.

CONTEMPLARE anima mea, quomodo tenellus puer ob vehemētē incisionis dolorē plangat. Aspice quomodo

DE V. VVLNER. CHRISTI. MF

B. Virgo Maria mater ei⁹, dilectissimo filio suo cōpatiēsis, cum eum plorare atq; aliorū causa vulnerari cerneret, etiā lachrymetur. Intuere quomodo S. Ioseph, videns celestē puerulum sanguinem fundere, & piā matrē fletibus ora rigare, nē ipse à lachrymis se continere valeret. Plora & tu Anima mea, quę omnium horum fletuum causa es: nostra enim peccata, lachrymas & sanguinem ab innoxiorum oculis expresserunt.

Sed quomodo lachrymas fundere poterō, considerās sanctissimū nomē Iesus, quod in circūcisione puero huic impositū fuit. Quādiu agitur de dānatione aut desperatione, rationi consentaneū est plāgere: sed quādo agitur de salute ac Saluatore, quilibet exhilaratur & cū propheta Habacue ca. 3. inquit: *Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in Deo Iesumeo.* S. Paulus Apostol⁹, ad huius nominis memoriā, nō exigit à fidelibus lachrymas, sed (ad Phil. 2.) pręcipit, vt *in nomine Iesu omne genu flectatur cęlestiū, terrestriū, & infernorum.* Non igitur hoc nomine ad fletū, sed ad adorationem vocor. O S. Patriarcha Iacob, ecce adest quē tu moriens ardentibus votis desiderabas, & in quo conquiescebas, cū diceres: *Salutare tuū expectabo Domine.* Gen. 49. Quod salutare S. Senex Symeō cū cerneret, ex hac vita migrandi à Deo petijt facultatē, hanc tantum modo causam addens, quia *derunt oculi mei salutare tuum.* Luc. 24. ORA

ORATIO.

Pater aterne, omnis boni fons & donator, per lachrymas & sanguinem ab obedientissimo Filio tuo in circumcissione profusum, humiliter te obsecro: da mihi talem spiritum, vt à me abscindam omnem superfluitatem: Vt videlicet cor meum circumcidam à peruersis cogitationibus, & inordinatis desiderijs. Linguam à verbis superfluis & pernitiosis. Sensus à rebus illicitis ac vetitis. Da mihi gratiam Domine, vt alienissimus sim ab omni hypocrisis, vt non erubescam peccata mea confiteri, nec illius medelam suscipere detrectem, quandoquidem filius tuus, cum nulli esset peccato affinis, nostri amore, peccatorem se ostendere toti mundo non est verecundatus, atque peccati remedium quod erat circumcissio, accipere non erubuit. Fac demique super omnia vt IESVS sic mihi IESVS Amen.

MEDITATIO

De sanguinis Christi, dum in horto agonizans, sanguinem sudaret effusione.

PUNCTA

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. **C**ONTEMPLARE anima mea Regem caelorum humi flexis genibus orantem, ingentiq; maerore & animi angustia circum datum. Aspice diuinam ipsius faciem, præ nimijs angustijs sanguinem in tanta copia sudantem, vt etiam guttatim in terram dec dat.

2. **C**ONSIDERA sanguineum hunc sudorem, non à corporis labore, neque à ferro, neque ab hoste proficisci, sed ex spiritus angustia: præuidens enim immania illa tormenta, quæ peccatorum nostrorum expiandorum causa subiturus erat: simulq; nostram exiguam pro tanto Redemptionis beneficio gratitudinem animo præcipiens, talem in corde maerorem atque afflictionem sensit, vt sanguineum sudorem è corpore prolicuerit.

3. **I**NTVBE anima mea sacros & gratiarum plenos oculos Redemptoris tui, qui sæpè magno cum amoris affectu te respexere, crebro etiam tui causa lachrymas effudere. Modo autem sanguine oppleti, te intueri nequeunt, sed lachrymas sanguineas, in charitatis qua te complectuntur, argumentum profundunt.

4. **C**ONS

4. CONSIDERA terram ex illis guttis sanguineis, quæ à Christi facie destuebant, factorem suum, simulque infinitum sanguinis Christi valorem agnouisse. vnde putandum est, eam ingenti cum reuerentia illum suscepisse, atque diligentissime conseruasse, non vt vindictam, sicuti sanguis Abel poscat, sed vt veniam & misericordiam flagitet.

5. CONSIDERA Christum, quamuis mori posset sine tormentorum, & angustiarum mortis perpeffione, non modo non voluisse in Cruce in qua mortuus est id facere, sed etiam pro nostri amore in hortalitate fastidium atque agoniam perpetuoluisse, vt torus maestitia & angoribus oplatus esset. Vnde ait: *Tristis est anima mea usque ad mortem.*

6. ASPICE Anima mea, quomodo Saluator tuus ingenti dolore pressus, adiutorem quærat. Vide vt nunc ad Patrem per orationes confugiat, modo ad discipulos, sanguinem stillans, se recipiat: sed nusquam reperit aliquod in tanta necessitate solatium.

7. CONSIDERA eximiam mansuetissimi IESU patientiam, qui cernens discipulos suos somno indulgere, non exclamat, non indignatur, non improperat eis,

eis, quod nulla sui commiseratione tangantur, nec denique stomachabundus eos excitat.

COLLOQVIVM. I.

O Mnestissime & afflictissime Iesv, quid ultra moram facis in horto? Nō cernis hostes tuos aduentare, vt te captum vinciant, & veluti hominem facinorosum ad iniquos iudices pertrahant? Abscede igitur, quia neminem hic habes, qui tibi auxilium ferat. Tres discipuli quos tecum solarij causa adduxisti sopore oppressi iacent, ceteri vero longius hinc distiti & inermes sunt.

Pater cælestis te passionem & mortem subire vult. Nec igitur è cælo, nec è terra aliquid auxiliij vel opis tibi affulget. Ideoque rectè illud quod Isaias de te prædixit usurpare potes *Circumspexi & non erat auxiliator, quæsiui & non fuit qui adiunxerat. Isai. 63.*

O S. Angele tui muneris est, mærore cōfectu Iesv m solari ac roborare, quia hęc ob causã de cœlis à Deo huc missus es. Sed hęc, si crucē & amarū passionis calicē quē bibitur? est, ei demōstres, quid inde auxiliij. quid?

quid roboris hauriet? Domine excusatum habe huic Angelum, qui tanquam Patris nuncius, his lignis voluntatem ipsius tibi declarat; ut nimirum, genus humanum sanguine tuo morte pro nobis in Cruce obita redimas: hic autem nuncius quamvis carni que infirma est & imbecillis, nullum robur praestet, spiritum tamen, qui ad obediendum promptus est, confortat. Verum enim vero audi anima mea, quid Christus in oratione sua respondeat Patri. *Nō mea*, inquit *Luc. 22. sed tua voluntas fit.* O animum inquit, qui in rebus tam difficilibus, tamque carni contrarijs & aduersantibus, superato naturali affectu, tantam in obtemperando promptitudinem ostendit. Intellego nunc Domine, te non sine mysterio ad hortum hunc accessisse, ibique animo prompto obedientiam à Patre tibi iniunctam acceptasse, atque perficere statuisse, quo videlicet reparares mundum, qui in horto voluptatis, Paradiso nimirum, per inobedientiam in eas peccatias confuerat.

COLLOQUIVM. II.

Dic obsecro Domine quis te vulnerauit, quia sanguinē à facie tua defluere conspicio? Nondum adsunt inimici tui; Non-

DE MEDITATIONES.

illius, qui tollit peccata mundi. Ioan. 1. Securus esse potes; quod si portae cordis tui huius Agni sanguine obliatae fuerint, nunquam illuc appropinquatura sit mors, exterminator longe abiturus sit a te, atque Aegyptios hostes tuos interempurus.

ORATIO.

A Morose & afflicte IESU, per sudorem illum sanguineum, & afflictionem quam in anima sensisti dum agonizares in horto, obsecro te, largire mihi gratiam omnnes virtutes, quarum in horto exemplum in te prebuidisti, imitandi. Et primo fac, vt integrè ac promptè voluntatem meam DEI Patris voluntati resignem, nec quicquam aliud desiderem, quam quod illius voluntati conforme fuerit; atque factis & voce semper id quod dixisti, proferam. Non mea, sed tua voluntas fiat. Luc. 22. Secundo, vt in tribulationibus & aduersitatibus non meis viribus & consilijs fidam, sed ad DEVM per pias & ardentes preces, sicut tu fecisti, confugiam. Tertio, vt
proxi-

DE V. VVNER. CHRISTI. 119

proximorum defectus sine indignatione,
tolerem, te in hoc imitans, qui in tantis
angustis constitutus, cum inuenires disci-
pulos dormientes, non indignatus es,
nec eos statim conuocatus excitasti.

Quarto largire animi fortitudinem &
constantiam, vt quando opus est, pati non de-
sugiam, tui exemplo, qui cum scires te in
horto capiendum esse, fugam non iniustis
sed vt nostra saluti consuleres, hostibus
te inueniendum obtulisti. Super omnia
vera factus, vt prompto & parato animo,
calicem quem mihi praeberit DEVS,
ebibam, & crucem quamcunque imposue-
rit, feram. Amen.

MEDITATIO

De sanguinis Christi inter flagella
effusione.

PUNCTA MEDITATIONIS.

CONTEMPLARE anima
mea, quomodo innocentissimus
DEI Filius, cum nulli culpae
obno-

obnoxius esset, ad flagella tamen uti facinorosus & infamis latro condemnatus, & Iudæorum hostium suorum potestati traditus fuit, ut flagris eum cederent, quantum vellent.

2. **CONSIDERA** quomodo vilissimi satellites ingenti cum ferocia & clamoribus, mansuetissimum **I E S U M** aggressi fuerint, illumque ad terram sine respectu prostratum, omnibus vestibus immaniter spoliauerint, & nudum cum magna ipsius verecundia ad columnam ligauerint,

3. **EXPENDE** tecum, tam ingens fuisse odium Iudæorum in Christum, ut truculentis flagellatoribus persuaserit, tam fortiter & immaniter Christum cederent, quo sub flagellis spiritum exhalaret: timebat enim ne à Pilato præside post flagellationem, uti affirmauerat, dimitteretur.

4. **CONSIDERA** vilissimos illos iustitiæ ministros, tam crudeliter Christum flagris cæcidisse, ut non ipsi modò aspergerentur sanguine, vnde quaque à puris & innocentibus Christi humeris defluente, sed etià habitaculi illius muri eodem sanguine tingerentur,

5. **ASPICE** anima mea sacros Regis gloriæ humeros, qui ex ictuum violentia, primum rubescunt, postea liuorem ac nigredinem

DE V. VVLNER. CHRISTI. 124

gredinem contrahunt, demum toti cruciantur ac sauciantur.

6. **CONSIDERA** Christum quamuis in hac flagellatione ingentes senserit dolores, propter complexionis suæ teneritudinem, nihilominus magna cum animi fortitudine, amore nostri, hosce dolores, atque ignominiam probrosi huius supplicij sustinuisse.

7. **REVOLE** tecum, quam benigne IESVS se habuerit erga suos tortores; cum enim animaduertere posset non modò in flagellatores, sed etiam in eos qui huius supplicij causa erant, noluit; imo potius omnem hanc iniuriam eis donauit, & pro illis apud Patrem intercessit.

COLLOQVIVM. I.

Quod est Domine, ingens illud sacrilegium à purissima carne tua committum, quod eâ tã crudeliter cædi ac laniari patiaris? Nunquid ea quæ non tuleras, iure voluisti, vt adimpleres, quod de te alicubi scriptum est Psalm. 68. *Quæ non rapui, tunc exolebam*: O Amorem immensum, & sine vlla spe utilitatis. Nos sumus latrones, nos sacrilegi, nobis debebantur flagella, sed

sed ingens amor tuus, in humeros suos, eadem suscepit, ideoque merito dicere possumus. Esai. 53. *Vulneratus es propter iniquitates nostras, attritus es propter scelera nostra.* O Pater celestis, hiccine est principatus, hoc est imperium illud, quod pollicitus eras constituturum super humerum eius? Heu! Ecce Filius tuus *speciosus forma pro filijs hominum*, (Psal. 44.) ita vulneribus deformatus est, propter flagellationis vehementiam, ut reputemus illum, *quasi leprosum*, & percussum à DEO. (Esai. 53.) O Anima mea vide quomodo Christus inter tot contumelias & probra, quibus abiectum hoc hominum genus cum impetebat, non indignetur, non quæratur, non verbum unum proferat, sed velut incus immobilis maneat ad flagellorum ictus. Erige aliquantulum afflicte IESU, pios oculos tuos, & truculentos illos tortores aspice, forsitan hoc aspectu corda illorum ad misericordiam permouebis, quemadmodum paulò ante simili aspectu cor Petri ad pœnitentiam permouisti, vix enim tuos oculos in eum defixerat, quando confestim lapsum suum agnouit, & foras exiens *fleuit amarè*. Ita & hi tuis oculis respecti & sauciati, forsitan tibi compatiuntur, flagella abijcient, & egredientes peccatum suum amaris lachrymis deplorabunt.

rabūt. Sed heu! obſtinati permanent in crudelitate ſua, & in malis tuis exultant, tamq̄ attendenti ſunt ad tuam flagellationem, vt oculos tuos non intueantur, ſed humeros duntaxat quos feriunt, ideoq̄ corda eorum tuo aſpectu vulnerari nequeunt.

COLLOQVIVM II.

O Spiritus Angelici omnes ſimul deſcendite, & videbitis ſpectaculum in terris nunquam antea viſum vel auditum. Videbitis Regem maiestatis, nudum ad columnam, velut hominem maximorum criminum reum ligari. Videbitis Dominum gloriæ, vt ſeruum fugitiuum flagris cadi. Quis vnquam cogitaſſet, quod Deus filius vt nos à vinculis peccatorum abſolueret, ad colūnam ligari dignaretur? Quis ſperafſet, quod mundi Saluator vt nos ab æternis tormentis liberaret, flagris cederetur, & alijs indignis modis torqueretur? O charitatē immenſā. Nos, Domine, ſcelertibus noſtris, flagellis te oneramus, & tu, amore tuo, beneficijs nos oneras. Vt tibi anima mea, ſi tantos fauores nō agnoueris. Vt mai⁹ adhuc tibi, ſi eos agnoſcens floccifeceris, nec eis per grati animi ſignificationem reſpōderis, Eia truculēti tortores, deſiſtite tandem.

tandem, tempus est etenim, à flagellatione Domini mei. Non cernitis, Esai. i. à plantis pedum vsque ad verticem capitis, nullam in corpore salutem? Nulla enim in corpore illius pars est, quæ à vobis cæsa & vulnerata non fuerit. Si nulla tãgimini compassione, sufficit saltem vobis, quod ex tam diuturna flagellatione lassì & fatigati estis: Cæterùm quod sibi vult Domine, quod vulnus sacrum humerum tuorum instar fontis sanguinem scaturit: Nunquid vt ovis perdita, quam requireres de cælis descendisti, in humerum tuos sublata, haberet vnde hiberet arque nutrirerit? O foelicem ouem, quæ digna fuerit tali passione, & tali potu. O tortores, ex ouibus sancti huius Pastoris esse cupitis, accedite ad eum; tanta enim est charitas ipsius, vt vobis libentissimè omnem noxam condonaturus, vosque benignissimè suscepturus, & in humeros suos sublatus salutifero sanguine suo, qui vitam æternam confert, nutriturus sit.

ORATIO.

A Mantissime ac piissime IESU, reobsecro per sanguinem à sanctissimis humeris tuis defluentem, & summum dolo-

rem, quem purissima caro tua in flagella-
 tione sensit, largire mihi gratiam & for-
 titudinem ita mortificandi corpus meum
 cum omnibus illius appetitibus inordinatis,
 vt semper obtemperet rationi & spiritui.
 Tu Domine nosti conditionem carnis no-
 strae, qua a seipsa, (veluti terra maledicta)
 nihil aliud progerminare nouit, quam spi-
 nas & tribulos. Nosti etiam quam sit au-
 steritatis & disciplina aduersaria, quam-
 que voluptatum & priorum commodo-
 rum amica. Nosti denique necessitatem
 meam, quae tanta est, vt nisi (ad exemplum
 Pauli Apostoli i. Cor. 9.) castigem corpus
 meum, & in seruitutem redigam, metu-
 endum mihi sit, ne reprobus efficiar.
 Quando quidem ergo creasti & redemisti
 me, vt saluus fierem, adiuua, reboram & ex-
 cita me ad subiugandam & edomandam
 rebellem hanc carnem, quo spiritus sal-
 uus fiat. i. Cor. 5. Super omnia vero depre-
 cante, impartire mihi gratiam, flagella
 omnia DEO permittente super me veni-
 entia, patienter & equanimiter toleran-
 di, atque fructum desideratum ex illis re-
 ferendi. Amen.

MEDITATIO

De sanguine à Christo in spinea coronatione profuso.

PUNCTA MEDITATIONIS.

1. **C**ONTEMPLARE animam eam quomodo truculenti tortores, posteaquam corpus Christi flagris concidissent, venerandū caput illius cruciare aggressi sunt: Et antequā spinea sero illud coronarent, capillis Christum modò in hanc, modò in aliam partē, modo sursum modò deorsum trahebant, illum hac ratione nō sine maximo dolore & cruciatu suo derisui habentes.

2. **EXPENDE** quomodo corona spinea supra ipsum IESU Christi caput aperta fuerit, ministri enim ne se læderent furculos spinosos capiti imponebant, & baculorum quorundam iētibus easdem in formā coronæ accommodabant. Vnde fiebat, vt sacrum illud caput simul ex baculorum iētibus, & spinarum aculeis maximum dolorem sentiret.

3. **C**ONTEMPLARE quomodo in formā coronæ supra caput Christi, propter ferociam & crudelitatem ministrorum, multas

multa spinae confractae fuerint, quarum aculei in capite Christi remanebant, quae iterum violenter impulsae noua vulnera ei infligebant, mansuetissimo quae *h* *s* *v* nouorum dolorum & angustiarum causa erant.

4. **ASPICE** anima mea, quomodo venerandum illud caput, sanguinis riuos quaquaersum scaturiat, quia ex omni parte spinis acutissimis circumdatum & transfixum erat.

5. **INTVERE** anima serenam illam faciem, quae paulo ante intuentes laetificabat, modo sanguine deformatam & contaminatam: spinae etenim quae frontem transierant, sanguinem tanta in copia emanabant, ut per faciem ad terram vsq; deflueret.

6. **ASPICE** anima mea, quomodo gloriae Dominus, a vilibus & sceleratis satellitibus irridetur. Vide quomodo verus caelorum Rex, in terris per ludibrium & contumeliam rex salutatur, cuius coronam spinae, cuius sceptrum arundo supplet.

7. **CONTEMPLARE** admirabilem filij *D* *e* *i* patientiam: qui cum esset aeterna Patris sapientia, nostri amore ludibrio haberi non detrectauit, ut per has suas irrisiones & contemptum, superbiam nostram & vanitatem argueret, & sanaret.

COLLOQVIVM I.

Quid sibi vult Domine nouus hic vestitus? Cuius regni factus es Rex, quod sceptro & corona decoratum te videam? Si ita se res habet, gaudeamus & laetemur, Sed tu Domine nullum lætitiæ signum ostendis: imo mæstum & afflictum te video, capite in terram inclinato, non oleo peruncto, vt antiquis Regibus fieri consueuerat, sed sanguine cruentato.

O afflicte IESV, in cæterorum Regum coronatione, ad iudiciū lætitiæ ac liberalitatis, pecuniæ in populo spargebantur, sed tu sanguinem è capite tuo profundis? In cæterorum Regum creatione, ala voce populus acclamat. *Viuat Rex.* Tibi vero Iudei necem machinantur, & paulò post exclamabunt, *Crucifige. Crucifige.*

Dicite obsecro Iudei, quod ambitionis iudicium in se vnquam Christus ostendit, quod in illum, veluti hominem dignitates & honores immoderatè ambientem animaduertitis? Quod ille dominium, quod regnum ambiuit, quia manibus eius tam contumeliosum sceptrum indidistis, & capiti eius tam funestam coronam imposuistis, ad regni concupiti testificationem?

Num

Num obliuiscitis, quod cum eum Regem vestrum reuera constituere moliremini, fuga hunc à se honorem declinauit? hac ratione vobis ac toti mundo clarè demonstras, se ab omni ambitione honorumque cupiditate alienissimum, imo honoribus ipsis inimicissimum esse. Ceterum, amantissime IESU, cur modò etiam fuga tibi non consulis, potuisses enim si voluisses? Non vincula, non ministri iustitiæ, in hoc tam probroso supplicio te retinent, sed amor nostri, vt nimirum pro intolerabili superbia nostra satisfaceres. Mea peccata Domine, sunt spinæ, quæ sacrum caput tuum transfigunt. Mea ambitio, ignominiosum hoc sceptrum, manibus tuis indidit, & ludicra hac purpura te circumdedit.

COLLOQVIUM. II.

O Truculenti tortores, aliqua tandem vos tangat commiseratio: hic enim homo, quem ita immaniter torquetis, nullam vobis nec vlli alteri iniuriam aut molestiam intulit. Misericordiam illius, quia tam malè à vobis habitus & tortus est, vt mortuo homini quam viuo similior sit. Sed heu Domine, odium Iudæorum, hostium tuorum iuratissimorum, tam insatiabile est, vt

potius te mortuum concidere, quam à turis supplicijs cessare malint: ac proinde cum denuo vestibus nudatus esses, humeros tuos statim purpura circumdederunt, non modò ad ludibrium, sed etiam vt ingens vulnus à flagellis inflictum contegerent: ne crudeles ministri, viso corpore ita lacerato & lacerato, ad compassionem mouerentur, atque à capite tuo spinis perforando manus cohiberent: sed amorosa patientia tua tanta fuit, vt versutam Iudæorum malitiam vinceret. O sacrum caput, te non decent tribuli ac spinæ, non enim es ex illa terra, quæ propter peccatum à Deo maledicta est: nobis conuenit hoc tormentum, quia nostra est culpa.

O serena facies, Sole splendidior, quomodo sic sanguine deformata es? O pupilli oculi, quæ vos caliginosa nubes contextit & obscurauit? O Sancte Paule Apostole, quando Christus hic de cælis descendit, & nostræ salutis constituenda causa, homo factus est, dixisti, neque id immerito, quod semetipsum exinanierit formam serui accipiens: quid modò dices, quâdo ita transfiguratus & deformatus est, vt illud Iliæ 53. Cap. in ipso adimpletum fuerit. *Non est species ei neque decor, vidimus eum & non erat aspectus*

DE V. VVLNER. CHISTI. 197

aspectus Quandoquidem ergo cernis anima
mea, IESV paulatim magis ac magis a-
more nostri humiliari, humilia tu etiam
teipsam, si ab illo agnosci & amari cu-
pis.

ORATIO.

Patientissime IESV per sacrum illum
sanguinem quem ex venerando capi-
te tuo profudisti: & per dolorem quem ex
spinarum aculeis caput tuum forantibus,
sensisti, te obsecro, da mihi gratiam & for-
titudinem ita moderandi omnes appetitio-
nes meas, vt non queram neque desiderem
fugacis huius mundi honores & dignitates:
vt que, tui exemplo ab omni ambitione
alienissimum, imo & inimicissimum ani-
mum geram. Præterea humiliter te rogo,
vt talem mihi spiritum largiaris, vt quan-
do in parua existimatione ab alijs habitus
aut cõteptus vel irrisus fuero, nõ modo pati-
ẽter id sufferã, amore tui, sed etiã gaudeã
& gratias reddam tuã diuine Maiestati,
quod

quod me tibi aliquomodo conformare digneris, qui salutis meae causa à vilissimis satellitibus in hac non minus dolorosa quam ignominiosa coronatione tua ludibrio haberi voluisti. Super omnia denique oro te benignissime IESV, fac ne sub capite spinoso, sim membrum delicatum. Amen.

MEDITATIO

De sanguine à Christo in crucis
battulatione pro-
fuso.

PUNCTA MEDITATIONIS.

CONTEMPLARE anima mea que
dolorosam illam coronationem
spineam secuta fuere, quaeque nouam afflic-
tissimo IESV sanguinis effundendi cau-
sam praebuerunt. Primo igitur aduerte,
quomodo scelerati carnifices, cum Christum
ad mortem condemnatum esse intelligen-
rent, hoc nuncio vehementer exultantes,
purpuram à corpore ipsius ingenti cum se-
rocia abstraxerint, simulque vulnera, qui-
bus

DE V. VVLNER. CHRISTI. 193

bus ea inhærebat, renouauerint.

2. **C O N S I D E R A** quomodo Iudæi purpuram, sanguine Christi cruentatam veluti rem maximè abominabilem in locum prophanum ac sordidum proijci voluerint, iudicantes indignum esse, illam ab homine contingi: tantum erat odium quò Christum & omnia quæ ipse erat, prosequerentur.

3. **P E R P E N D E** quomodo antequàm Christum ad necem educerent, vestimentis suis eum vestiuerint, vt qui ex facie sanguine deformata cognosci nequibat, ex vestibus saltem agnosceretur, & facinorosus homo esse censeretur: quam confusio- nem Christus nostri amore libens tolerauit.

4. **A S P I C E** quomodo crudeles illi satellites in exuendo & vestiendo Christo, quoties in spinarum quæ caput ipsius cingebant aculeis se vulnerabant, toties manibus alapis impingant, aut calcibus feriant, quasi ipse causa huius doloris existeret.

5. **C O N S I D E R A** quomodo Saluatori crucem in humeros iam laceros, & ex verberibus tumidos imposuerint. Fuit autem tam ponderosa hæc crux, vt humeros Christi non sine nouo dolore premens, re-

fiduum sanguinem ex illis expresserit, cuius plurimæ guttæ in terram defluebant.

6. **CONTEMPLARE** etiam quomodo illa pars crucis quæ capiti proxima erat, inter ambulandum, frequenter etiam propter ministrorum peruersitatem, in coronam spineam impingebat, spinarumque aculeos capiti Christi profundius infigebat, unde factum est ut nouum ex capite sanguinem, cum maximo sui dolore profunderit.

7. **INTYBRE** anima mea Creatorem totius vniuersi (qui minimo nutu, efferum hunc populum exterminare atque in nihilum redigere poterat) ad sacrificium, instar alterius Isaac, onuitum lignis properantem, nihil de sui liberatione cogitans, sed tui duntaxat redemptionem animo volens: tradidit enim se spontaneè in manus hostium suorum, ut tu per mortem ipsius vitam æternam consequeris.

COLLOQVIVM. I.

O Iudæi, si exploratum vobis foret, quanti pretij sit hæc purpura, quæ filij DEI carnem attigit, & pretioso ipsius

DE V. VVLNER. CHRISTI. 195

sanguine tincta est, non eam vti rem vilem & nullius vtilitatis abiectis. Eia anima mea, quære illam, quia Angelos propter sacri sanguinis honorem, illam interea conseruasse dubium non est, ne videlicet pedibus conculcaretur. Quære igitur illam & asserua, nullum enim pretiosorem thesaurum possidere potes: quia sanguis quo perfusa est, tanti pretij est, vt ad mille mundorum redemptionem sufficere possit.

Cæterum Domine I E S V, nonne melius esset quod relictis vestibis tuis, cum purpura ad locum supplicij pergeres, sic enim à vulgo minus agnoscereris, atque confusio tua tolerabilior foret. Non sic censet Amor, sed ait: crescat confusio, vt augeantur merita.

O Angeli, ô cæli, ô stellæ, ecce nosset & vester creator ad mortem vti facinorosus latro pergit. O terra cur non concute- ris, ad tantum sacrilegium quod in te com- mittitur: cur non dehiscis, & sacrilegos hosce ministros absorbes? Eia anima mea, agnosce tu etiam Redemptorem tuum, quia Amor illum ab omnibus agnosci vult. Hic est qui totum terrarum orbem condidit.

Hic.

Hic salutis tuæ constituendæ causa de cælis descendit & homo factus est. Hic est Rex gloriæ, in cuius natiuitate Angeli cecinerunt. *Gloria in altissimi DEO* Luc. 2. Hic est Dominus Maiestatis, quem tota curia cœlestis adorat. Hic qui modò sicut ouis ad occisionem ducitur, est ille quem infernalis regio contremiscit.

COLLOQVIVM. II.

NOLI scandalum pati Anima mea, si Christum ad necem, uti reum & facinorosum educi conspicias, quia Amor ita vult, & peccatis nostris huius necis causa adscribenda est. Cæterùm dic mihi Domine, quod est graue hoc onus, quo humeri tui onerati sunt? Heu! iniquitates nostræ. Et quis vires tibi suppeditat ingentem hanc sarcinam ferendi, quandoquidem vix pedibus insistere vales, & iam prope modum exanguis effectus es: Vtique nihil aliud quam seruens desiderium tuum moriendi & satisfaciendi pro nobis. O Carnifices, ne solliciteris Christum Seruatorem nostrum ad ambulandum, quia mille annorum mora illi videtur, aduentus in

DE V. VVLTNER. CHRISTI 137

Montem Caluariz, vt se pro nobis in sacrificium offerat, nosque à peccati seruitute liberet.

Pater aterne, ad sacrificium quod tibi obedientissimus Filius tuus in monte Caluariz oblaturus est, ligna & ignem flagrantissimæ charitatis tuæ secum defert, diuina iustitia gladium manibus vibrat, sed vbi est victima holocausti? O Domine pro Isaac inuentus fuit agnus inter vepres hærens cornibus, qui occisus & immolatus fuit ab Abrahamo loco filij, pro Iesv vero nullus reperitur Agnus qui ad hoc holocaustum idoneus sit, ac proinde necessarium est eundem victimæ locum subire. Etiam anima mea sequere Redemptorem tuum, si in tenebris ambulare, & de via errare non vis. Sequere illum alacri animo, quia Pater cælestis *clauem domus David* super humerum eius imposuit. Crux quam in humeris suis defert, est clavis cælos referans. Sequere igitur illum anima mea, & si viam nescis aut de illa dubitas, intueri terram sanguis enim, quem Iesvs ad singulos fere passus profudit, viam per quam ambulare debeas, tibi demonstrabit.

ORA.

ORATIO.

OMnipotens DEVS & Pater miseri-
 cordiarum, per illam confusionem,
 quam obsequentissimus filius tuus sustinuit,
 in ferenda cruce instar latronis, & per
 conuitia & probra quae toto hoc itinere in
 eum iacta sunt, te obsecro, da mihi gratiam
 imitandi IESVM in ferenda cruce tribu-
 lationum & erumnarum presentis vitae,
 vt exemplo ipsius, totum me ad proximo-
 rum utilitates impendam, nullo respec-
 tu habito humanarum contradictionum
 aut propriorum commodorum, vt tibi socius
 existens in afflictionibus & laboribus,
 socius etiam effici merear quietis & praemiorum.
 Effice Domine, vt modò tam
 feruidus amator sim crucis, vt quan-
 do in fine mundi apparuerit in oriente: ab
 Angelis videlicet ad Iudicium vniuersale,
 quod tunc instituetur, delata, non me
 terreat, vti ceteros inimicos
 crucis Christi, sed consoletur & roboret. A-
 men.

Anima

Anima Christi sanctifica
me. Corpus Christi salua
me. Sanguis Christi inebri
a me. Aqua lateris Christi laua
me. Passio Christi conforta me.
O bone IESV exaudi me, intra
vulnera tua absconde me, ne
permittas me separari à te. Ab
hoste maligno defende me. In
hora mortis meæ voca me, &
iube me venire ad te, vt cum
Sanctis tuis laudem te in
sæcula sæculorum.

Amen.

HYMNVS

HYMNVS DE COM-
PASSIONE B. VIRGINIS
MARIAE.

STabat Mater dolorosa,
Iuxta crucem lachrymosa,
Dum pendebat, filius.

O quam tristis & afflicta,
Fuit illa benedicta
Mater vnigeniti.

Quæ moerebat & dolebat
Et tremebat, cum videbat,
Nati poenas inclyti.

Quis est homo qui non fleret,
Christi matrem si videret
In tanto supplicio?

Quis non posset contristari
Piam matrem contemplari,
Dolentem cum filio?

Pro peccatis suæ gentis
Vidit IESVM in tormentis
Et flagellis subditum.

Vidit suum dulcem natum
Morientem, desolatum,
Dum emisit spiritum.

DE V. VVLNER. CHRISTI. 141

Eia mater fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac, vt tecum lugeam.
Fac, vt ardeat cor meum
In amando Christum DEVM
Vt sibi complaceam.
Sancta mater illud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo valide.
Tui nati vulnerati
Tam dignati pro me pati,
Poenas mecum diuide.
Fac me verè tecum flere,
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.
Iuxta Crucem tecum stare
Te libenter sociari,
In planctu desidero.
Virgo virginum præclara
Mihi iam non sis amara,
Fac me tecum plangere.
Fac, vt portem Christi mortem
Passionis eius sortem
Et plagas recolerò.
Fac me plagis vulnerari
Cruce hac inebriari

Ob

Ob amorem filij,
Inflammatuſ & accenſuſ,
Per te virgo ſim deſenſuſ,
In die iudicij.

Fac me morte cuſtodiri
Morte Chriſti præmuniri,
Confoueri gratia.

Quando corpus morietur,
Fac vt animæ donetur,
Paradiſi gloria. Amen.

FINIS.

